

Republika Hrvatska
Prekršajni sud u Osijeku
Osijek

27-11-2018			
Org. jed.	Broj	Jednost.	
22	17763		

Broj: Pp 4. G-848/18-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Prekršajni sud u Osijeku po sucu Dragici Mitrović, uz sudjelovanje Marije Bokun, kao zapisničara, u prekršajnom predmetu protiv I. okr. Kliničkog bolničkog centra Osijek, kao pravne osobe i II. okrivljenice Sanje Dorner, kao odgovorne osobe u pravnoj osobi, zbog prekršaja iz čl. 229. st. 1. toč. 16. i st. 2. Zakona o radu, pokrenutog po optužnom prijedlogu Ministarstva rada i mirovinskoga sustava, Inspektorata rada, Područnog ureda Osijek, Službe za nadzor radnih odnosa, Klasa: 116-02/18-01/319, Urbroj: 524-10-05-01/8-18-36 od 7. kolovoza 2018., nakon završenog žurnog postupka, 24. listopada 2018.

p r e s u d i o j e

Na temelju čl. 182. toč. 2. Prekršajnog zakona („Narodne novine“ broj: 107/07, 39/13, 157/13, 110/15 i 70/17)

I. okr. pravna osoba KLINIČKI BOLNIČKI CENTAR OSIJEK, sa sjedištem u Osijeku, J. Huttlera 4, djelatnost: zdravstvo, MBS: 030000889, OIB: 89819375646, broj žiro – računa HR1210010051863000160 pri Državnom proračunu, prekršajno nekažnjavana, vodi se drugi prekršajni, a niti kazneni postupak protiv iste i

II. okrivljena Sanja Dorner, OIB: 13275445117, rođena 22. 04. 1971., s prebivalištem u Osijeku, J. Huttlera 27, državljanka RH

oslobađaju se od optužbe

I. okr. kao poslodavac i II. okr. kao odgovorna osoba u pravnoj osobi I. okr.

da bi u Klinici za pedijatriju u Osijeku, Josipa Huttlera 4 u razdoblju od 01.01.2016. do 31.12.2016., prekovremeni rad radnika Silvije Pušeljčić, Dunje Čokolić-Petrović, Vesne Milas, Igora Berecki, Hane Dobrić, Vlatke Konjik, Mirne Sipl, Sanje Dorner, Marijane Arambašić, Ines Bartulović, Mate Čurić, Darjana Kardun, Martine Koričić, Martine Kos, Igora Marjanac, Ivica Škoro, Višnje Tomac, Nikoline Arambašić, Senke Ižaković, Gordane Lukić, Anamarije Čondor, Mie Damašek, Ivane Lenz, Maje Mihaljević, Krešimira Milas, Bojane Olujić, Andree Prutki, Katarine Raković Amidžić, Mateja Šapine, Vinka Živković i Karoline Kramarić trajao duže od 180 sati godišnje, budući su u obuhvaćenom vremenskom razdoblju radnici Silvija Pušeljčić radila 512 sati prekovremeno, Dunja Čokolić-Petrović radila 248 sati prekovremeno, Vesna Milas radila 607 sati prekovremeno, Igor Berecki radio 524 sata prekovremeno, Hana Dobrić radila 627 sati prekovremeno, Vlatka Konjik radila 352 sata prekovremeno, Mirna Sipl radila 660 sati prekovremeno, Sanja Dorner radila 212 sati prekovremeno, Marijana Arambašić radila 352 sata prekovremeno, Ines Bartulović radila 232 sata prekovremeno, Mato Čurić radio 472 sata prekovremeno, Darjan Kardun radio 613 sati prekovremeno, Martina Koričić radila 408 sati prekovremeno, Martina Kos radila 448 sati prekovremeno, Igor Marjanac radio 648 sati prekovremeno, Ivica Škoro radio 528 sati

prekovremeno, Višnja Tomac radila 352 sata prekovremeno, Nikolina Arambašić radila 427 sati prekovremeno, Senka Ižaković radila 416 sati prekovremeno, Gordana Lukić radila 388 sati prekovremeno, Anamarija Čondor radila 216 sati prekovremeno, Mia Damašek radila 312 sati prekovremeno, Ivana Lenz radila 264 sati prekovremeno, Milas Krešimir radio 312 sati prekovremeno, Bojana Olujić radila 200 sati prekovremeno, Andrea Prutki radila 236 sati prekovremeno, Katarina Raković Amidžić radila 400 sati prekovremeno, Matej Šapina radio 210 sati prekovremeno, Vinko Živković radio 272 sata prekovremeno i Karolina Kramarić radila 370 sati prekovremeno,

dakle, da bi rad imenovanih radnika trajao duže od 180 sati godišnje

čime bi postupili suprotno odredbi čl. 65. st. 4. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14), kažnjivo po čl. 229. st. 1. toč. 16. i st. 2. cit. Zakona

Na temelju čl. 140. st. 2. Prekršajnog zakona, troškovi vođenja prekršajnog postupka padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Obrazloženje

Ministarstvo rada i mirovinskog sustava, Inspektorat rada, Područni ured Osijek, Služba za nadzor radnih odnosa, podnio je optužni prijedlog, Klasa:116-02/18-01/319, Urbroj: 524-10-05-01/8-18-36 od 7. kolovoza 2018., protiv I. okr. pravne osobe Klinički bolnički centar Osijek i II. okr. Sanje Dorner, kao odgovorne osobe u pravnoj osobi, zbog prekršaja iz čl. 229. st. 1. toč. 16. i st. 2. Zakona o radu.

U pisanoj obrani I. okrivljena pravna osoba prije svega ističe kako ne osporava činjenično utvrđenje za prekršaj koji mu se stavlja na teret optužnim prijedlogom. S obzirom na prekršaj iz optužnog prijedloga u svoju obranu navode da se na KBC Osijek kao zdravstvenu ustanovu, glede organizacije rada primjenjuju se odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti i Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja. Sukladno čl. 162. st. 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, zdravstvene ustanove u mreži javne zdravstvene službe obvezne su neprekidno pružati zdravstvenu zaštitu, radom u jednoj, dvije ili više smjena, pomakom radnog vremena, pripravnosti ili dežurstvom u skladu s potrebama stanovništva i oblicima pružanja zdravstvenih usluga. Zbog nedostatka kadra, odnosno liječnika i medicinskih sestara/medicinskih tehničara, nije moguće osigurati kontinuitet pružanja zdravstvene zaštite kao zakonske obveze drugačijim rasporedom rada. U tom smislu, čak i da takav rad nije dozvoljen odredbama Zakona o zdravstvenoj zaštiti i Kolektivnim ugovorom, takva organizacija rada, koja podrazumijeva prekovremeni rad liječnika i medicinskih sestara/medicinskih tehničara (odnosno zdravstvenih radnika općenito), predstavlja postupanje u krajnjoj nuždi, jer se otklanja izravno predstojeća neskrivljena opasnost (smrt pacijenta, ugrožavanje zdravlja i dr.), a učinjeno zlo (prekovremeni rad) je nedvojbeno manje od onoga koje je prijetilo. Stoga, smatraju da su ispunjeni uvjeti iz čl. 19. st. 1. Prekršajnog zakona jer u konkretnom slučaju nije sporno kako je prekovremeni rad manje zlo o opasnosti za život i zdravlje ljudi u slučaju kad se ne bi osigurala 24-satna zdravstvena zaštita. Da postupanje I. okr. predstavlja uvjet za oslobođenje od optužbe temeljem čl. 182. st. 1. toč. 2. Prekršajnog zakona, odnosno da postoje okolnosti koje isključuju krivnju, potvrđuju i presude Prekršajnog suda u Zagrebu i Osijeku. Nadalje, iz odredbi čl. 59. Ustava, čl. 3. Zakona o zdravstvenoj zaštiti te ostalih pozitivnih propisa nedvojbeno proizlazi kako je svakoj osobi zajamčeno pravo na zdravstvenu zaštitu i na

moгуćnost ostvarenja najviše moguće razine zdravlja u skladu s potrebama stanovništva. Čl. 162. Zakona o zdravstvenoj zaštiti propisano je kako slijedi: 1) Zdravstvene ustanove koje obavljaju zdravstvenu djelatnost u mreži javne zdravstvene službe obvezne su neprekidno pružati zdravstvenu zaštitu, radom u jednoj, dvije ili više smjena, pomakom radnog vremena, pripravnosti ili dežurstvom u skladu s potrebama stanovništva i oblicima pružanja zdravstvenih usluga. 9) Zdravstveni radnici ne smiju napustiti radno mjesto dok nemaju zamjenu, iako je njihovo radno vrijeme proteklo, ako bi time bila dovedena u pitanje sigurnost pružanja zdravstvene zaštite. Uz sve navedeno, u 2016. donesen je nalog o zabrani zapošljavanja u zdravstvenim ustanovama kojim se svim zdravstvenim ustanovama nalaže da obustave sve postupke zapošljavanja radnika uključujući i natječaje koji su u tijeku, te prijem radnika na specijalističko usavršavanje. Nadalje, navode da su u niz navrata tražili od Ministarstva zdravlja suglasnost za zapošljavanje radnika. Većina zahtjeva ostala je bez odgovora, te usprkos nastojanjima da se poveća broj izvršitelja, nisu bili u mogućnosti isto realizirati. Stoga, I. okr. nije mogao nikako utjecati na organizaciju rada na način da povećanjem broja izvršitelja smanje broj prekovremenih sati. Smatraju kako se eventualnim kažnjavanjem ne bi postigla svrha kažnjavanja, jer jedini drugi način na koji se rad može organizirati značio bi prekid kontinuiteta pružanja zdravstvene zaštite, čime bi bili ugroženi ljudski životi. Posebno naglašavaju, kako je mogućnost organizacije rada kod I. okr. uz manjak djelatnika na pojedinim odjelima, dodatno otežana zbog situacija poput: povećanje broja pacijenata, bolovanje djelatnika, porodiljni dopust djelatnika, upućivanje na usavršavanje u vanjsku zdravstvenu ustanovu, nepotpisivanje suglasnosti za rad duži od 48 sati tjedno i dr. Upozoravaju i na odredbu čl. 183. Kaznenog zakona – nepružanje medicinske pomoći u hitnim stanjima za koje djelo je propisana kazna zatvora do tri godine! Dakle, ukoliko su navedeni radnici bili zaduženi raditi više od vremena propisanog Zakonom o radu, to je posljedica postupanja KBC-a Osijek sukladno naprijed navedenim odredbama, radi pružanja neodgodive i krajnje nužne zdravstvene zaštite te radi osiguranja neprekidnog pružanja te zaštite. U suprotnom, strogo pridržavanje ograničenja iz Zakona o radu uz manjak zdravstvenog osoblja doveo bi do toga da se ne bi mogla omogućiti 24-satna zdravstvena zaštita, što bi imalo posljedice za život i zdravlje građana. Opće je poznata činjenica da zdravstvenog kadra nedostaje, zbog kojih je nužna raspodjela radnog vremena, kojom će se osigurati zdravstvena zaštita s postojećim kadrom. Nadalje, svi navedeni djelatnici imaju pisane suglasnosti kojom pristaju zbog potrebe posla raditi duže od 48 sati tjedno u KBC Osijek. Osobito ističu kako nije bilo oštećenih, svi sati su radnicima uredno plaćeni te nije nastala nikakva šteta. Slijedom svega navedenog, I. okrivljena predlaže sudu da ih se oslobodi od kazne.

II. okrivljena Sanja Dorner u pisanoj obrani je navela da priznaje učin prekršaja kako se to navodi u optužnom prijedlogu, te ističe da je vršiteljicom dužnosti predstojnice Klinike za pedijatriju postala 4. srpnja 2016., Odlukom ravnatelja doc.dr.sc. Željka Zubčića, dr. med. od 15. lipnja 2016., i to nakon ostavke njene prethodnice doc.dr.sc. Silvije Pušeljčić, dr. med. S te funkcije je razriješena na vlastiti zahtjev iz profesionalnih i osobnih razloga, Odlukom ravnatelja s danom 11. rujna 2018. Jedan od razloga njene ostavke je, između ostalog, i zatečeni veliki nedostatak liječničkog i sestrinskog kadra jer je većina pedijatrijskih djelatnosti ovisna o malom broju subspecijalista i specijalista što predstavlja veliko opterećenje za pojedine doktore, a rezultira i velikim brojem prekovremenih sati. Navodi da je u trenutku preuzimanja funkcije v.d. predstojnice Klinike za pedijatriju zatekla takvo stanje sa brojem prekovremenih sati da je mogla sve radnike koji su navedeni u ovom optužnom prijedlogu odmah poslati kući i zatvoriti veći dio radilišta na Klinici za pedijatriju do kraja 2016. Na Klinici za pedijatriju uz odjele s hospitaliziranim pacijentima postoje i sljedeća subspecijalistička radilišta koja su ugovorena sa HZZO-om slijedom čega su obvezni osigurati

stručni kadar za rad u istima i to Neonatološka ambulanta sa UZV mozga – 5 tjedno, Kardiološka ambulanta sa UZV srca – 3 tjedno, Neuropedijatrijska ambulanta sa EEG-om – 3 tjedno, Pulmološko-alergološka ambulanta – 4 tjedno, Gastroenteološka ambulanta – 2 tjedno, Ambulanta za endoskopije – 2 tjedno, Hematološka ambulanta – 2 tjedno, Nefrološka ambulanta sa UZV urotrakta – 3 tjedno, Endokrinološka ambulanta sa savjetovanjima u prehrani – 2 tjedno, Ambulanta za medicinsku genetiku i bolesti metabolizma – 2 tjedno, Ambulanta za prije operativne preglede – 5 tjedno, Opća pedijatrijska ambulanta – 5 tjedno, Hitna ambulanta – 24 h sedam puta tjedno, EEG – 5 tjedno, Pedijatrijski UZV (UZV glave, abdomena, urotrakta, štitnjače) – 5 tjedno. Navodi da u navedenim ambulantama rade subspecijalisti kojih imaju, nažalost, po jedan do dva za svaku subspecijalnost i vrlo često jedan subspecijalista radi istovremeno u dvije ambulante zbog nedostatka kadra i zakonskih i ugovornih obveza prema HZZO-u i pacijentima (kako bi izvršili sve ugovorene poslove) te dodaje da za dio navedenih ambulanti postoje Liste čekanja od nekoliko mjeseci. Navodi da je dana 3. rujna 2018. Hrvatska liječnička komora provela svoj redoviti stručni nadzor na radom Klinike za pedijatriju KBC-a Osijek kojom prilikom je, između ostalog, utvrdila (stranica 2., 4. pasus Zapisnika HLK): „U Klinici za pedijatriju KBC-a Osijek zaposlen je 41 liječnik, od kojih je 28 specijalista pedijatrije i 13. specijalizanata. Svi liječnici posjeduju važeća odobrenja za samostalni rad. Posljednjih godina višekratno se i učestalije raspisuju natječaji za specijalizaciju iz pedijatrije za potrebe Klinike, ali interes „slabi“. Na posljednja dva natječaja prijavilo se manje kandidata nego što je bilo traženo te su specijalizantska mjesta ostala nepopunjena. Navodi da na Klinici dežuraju tijekom tjedna i vikenda ili blagdana po tri specijalista pedijatrije i jedan specijalizant (koji ne može samostalno raditi, odnosno neophodan mu je nadzor specijaliste). Zbog nedostatka osoblja postoji problem organizacije dežurstava pa je s ciljem osiguranja adekvatnog rada Klinike i dostupnosti zdravstvene zaštite neophodno da radnici Klinike rade i više od zakonski dozvoljenog broja prekovremenih sati a o tome je upoznato i ravnateljstvo KBC-a Osijek. Liječnici Klinike provode niz dijagnostičko terapijskih postupaka od kojih su neki uvedeni posljednjih godina što predstavlja značajan stručni iskorak zbog čega komisija pohvaljuje nastojanja v.d. predstojnice Klinike i liječnika Klinike da se to postigne. Zbog nedostatka osoblja i /ili opreme ne provode se neke metode liječenja unatoč činjenici da postoji stručna osposobljenost za iste. Mišljenje je Komisije da treba uložiti pojačane napore u kadrovsko osnaživanje Klinike. Tome dodatno prisnažuje i ranije navedeni broj pregleda u Hitnoj pedijatrijskoj ambulanti tako i u ostalim ambulantama (Hitna ambulanta 8374 djece u 20017., u Poliklinici 32000 pregleda u 2017.) Navodi da se na KBC Osijek kao zdravstvenu ustanovu, glede organizacije rada primjenjuju odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti i Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja. Sukladno čl. 162. st. 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, zdravstvene ustanove u mreži javne zdravstvene službe obvezne su neprekidno pružati zdravstvenu zaštitu, radom u jednoj, dvije ili više smjena, pomakom radnog vremena, pripravnosti ili dežurstvom u skladu s potrebama stanovništva i oblicima pružanja zdravstvenih usluga. Što se tiče utvrđenog prekovremenog rada tijekom cijele 2016. ističe da zbog nedostatka kadra, odnosno liječnika i medicinskih sestara/medicinskih tehničara, nije moguće osigurati kontinuitet pružanja zdravstvene zaštite kao zakonske obveze drugačijim rasporedom rada. U tom smislu, čak i da takav rad nije dozvoljen odredbama Zakona o zdravstvenoj zaštiti i Kolektivnim ugovorom, takva organizacija rada, koja podrazumijeva prekovremeni rad liječnika i medicinskih sestara/medicinskih tehničara (odnosno zdravstvenih radnika općenito), predstavlja postupanje u krajnjoj nuždi, jer se otklanja izravno predstojeće neskrivljena opasnost (smrt pacijenta, ugrožavanje zdravlja i dr.), a učinjeno zlo (prekovremeni rad) je nedvojbeno manje od onoga koje je prijetilo. Stoga, smatra da su ispunjeni uvjeti iz čl. 19. st. 1. Prekršajnog zakona jer u konkretnom slučaju nije sporno kako je prekovremeni rad manje zlo od opasnosti za život i zdravlje ljudi u slučaju kad se ne bi osigurala 24-satna zdravstvena zaštita. Da

postupanje II. okrivljene predstavlja uvjet za oslobođenje od optužbe temeljem čl. 182. st. 1. toč. 2. Prekršajnog zakona, odnosno da postoje okolnosti koje isključuju krivnju, potvrđuju i presude Prekršajnog suda u Zagrebu, br. Pp G-1779/16 od 24.10.2016. i Pp G-4608/16 od 27.03.2017. te presuda Prekršajnog suda u Osijeku br. Pp 9. G-912/16 od 18.12.2017. Nadalje, iz odredbi čl. 59. Ustava, čl. 3. Zakona o zdravstvenoj zaštiti te ostalih pozitivnih propisa nedvojbeno proizlazi kako je svakoj osobi zajamčeno pravo na zdravstvenu zaštitu i na mogućnost ostvarenja najviše moguće razine zdravlja u skladu s potrebama stanovništva. Člankom 162. zakona o zdravstvenoj zaštiti propisano je kako slijedi: 1) Zdravstvene ustanove koje obavljaju zdravstvenu djelatnost u mreži javne zdravstvene službe obvezne su neprekidno pružati zdravstvenu zaštitu, radom u jednoj, dvije ili više smjena, pomakom radnog vremena, pripravnosću ili dežurstvom u skladu s potrebama stanovništva i oblicima pružanja zdravstvenih usluga. 9) Zdravstveni radnici ne smiju napustiti radno mjesto dok nemaju zamjenu, iako je njihovo radno vrijeme proteklo, ako bi time bila dovedena u pitanje sigurnost pružanja zdravstvene zaštite. Uz sve gore navedeno, u 2016. donesen je nalog o zabrani zapošljavanja u zdravstvenih ustanovama kojim se svim zdravstvenim ustanovama nalaže da obustave sve postupke zapošljavanja radnika uključujući i natječaje koji su u tijeku te prijem radnika na specijalističko usavršavanje. Navodi da nije mogla nikako utjecati na organizaciju rada na način da povećanjem broja izvršitelja smanji broj prekovremenih sati. Smatra kako se eventualnim kažnjavanjem ne bi postigla svrha kažnjavanja, jer jedini drugi način na koji se rad može organizirati značio bi prekid kontinuiteta pružanja zdravstvene zaštite, čime bi bili ugroženi ljudski životi. Posebno naglašava, kako je mogućnost organizacije rada kod II. okrivljene uz manjak djelatnika na pojedinim odjelima, dodatno otežana zbog situacije poput: povećanje broja pacijenata, bolovanje djelatnika, porodiljni dopust djelatnika, upućivanje na usavršavanje u vanjsku zdravstvenu ustanovu, nepotpisivanje suglasnosti za rad duži od 48 sati tjedno i dr. Upozorava i na odredbu čl. 183. Kaznenog zakona – Nepružanje medicinske pomoći u hitnim stanjima za koje djelo je propisana kazna zatvora do tri godine! Dakle, ukoliko su navedeni radnici bili zaduženi raditi više od vremena propisanog Zakonom o radu, to je posljedica postupanja KBC-a Osijek sukladno naprijed navedenim odredbama, radi pružanja neodgodive i krajnje nužne zdravstvene zaštite te radi osiguranja neprekidnog pružanja te zaštite. U suprotnom, strogo pridržavanje ograničenja iz Zakona o radu uz manjak zdravstvenog osoblja doveo bi do toga da se ne bi mogla omogućiti 24-satna zdravstvena zaštita, što bi imalo posljedice za život i zdravlje građana. Također navodi da je opće poznata činjenica da zdravstvenog kadra nedostaje, zbog kojih je nužna raspodjela radnog vremena, kojom će se osigurati zdravstvena zaštita s postojećim kadrom. Nadalje, svi navedeni djelatnici imaju pisane suglasnosti kojom pristaju zbog potrebe posla raditi duže od 48 sati tjedno u KBC Osijek. Osobito ističe kako nije bilo oštećenih, svi sati su radnicima uredno plaćeni te nije nastala nikakva šteta, te predlaže sudu da ju se oslobodi od kazne.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao dokaze koji priležu sudskom spisu i to očitovanje na inspekcijski nadzor (list 1-3 spisa), zapisnik (list 4-19 spisa), popis djelatnika KBC Osijek (list 20-23 spisa), obavijest (list 24 spisa), Izvadak iz sudskog registra (list 30-34 spisa), Odluke o imenovanju predstojnice Klinike za pedijatriju KBC Osijek Sanje Dorner od 15.06.2016. i 10.09.2018., ostavka na mjesto v.d. predstavnika Klinike za pedijatriju od 10.09.2018., Nalog Ministarstva zdravlja od 29. siječnja 2016., stručno mišljenje Hrvatske liječničke komore o obavljanom redovitom stručnom nadzoru nad radom liječnika Klinike za pedijatriju KBC Osijek, zapisnik o provedenom redovitom stručnom nadzoru od 3.09.2018. te priložene presude prvostupanijskih prekršajnih sudova broj: 18. Pp G-1779/16, 32. Pp G-4608/16 i Pp 9. G-912/16.

Analizirajući izvedene dokaze svaki ponaosob i u međusobnoj svezi sud smatra da iz rezultata provedenog dokaznog postupka utvrđeno da u konkretnom slučaju na strani okrivljenika postoje okolnosti koje isključuju njihovu krivnju, tj. postojanje njihove prekršajno pravne odgovornosti te je zbog toga iste na temelju čl. 182. toč. 2. Prekršajnog zakona oslobodio od optužbe.

Naime, okrivljenici u danim obranama ne poriču da su predmetni radnici u obuhvaćenom vremenskom razdoblju ostvarili navedene prekovremene sate, odnosno ne poriču da je prekovremeni rad istih trajao duže od zakonom propisanog ograničenja ukupnog trajanja prekovremenog rada na godišnjoj razini, tj. duže od 180 sati godišnje, ali poriču krivnju za terećeni prekršaj opravdavajući se da su u inkriminirano vrijeme postupali u krajnjoj nuždi, a koja okolnost isključuje njihovu prekršajno pravnu odgovornost.

U odnosu na isključenje krivnje tj. postojanje krajnje nužde, pozivaju se na odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti i Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, ističući da su sukladno čl. 162. st. 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti zdravstvene ustanove u mreži javne zdravstvene službe, obvezne neprekidno pružati zdravstvenu zaštitu radom u jednoj, dvije ili više smjena, pomakom radnog vremena, pripravnosću ili dežurstvom u skladu s potrebama stanovništva i oblicima pružanja zdravstvenih usluga.

Osim pozivanja na zakonske propise okrivljenici u obrani ističu i da je u 2016. donesen nalog zabrane zapošljavanja u zdravstvenim ustanovama, kojim se svim zdravstvenim ustanovama nalaže da obustave sve postupke zapošljavanja radnika uključujući i natječaje koji su u tijeku te prijem radnika na specijalističko usavršavanje, pa zbog postojanja navedene zabrane nikako nisu mogli utjecati da smanje broj prekovremenih sati imenovanih radnika, jer se drugačije nije mogao organizirati rad u pružanju zdravstvene zaštite, osim na način da imaju prekid kontinuiteta pružanja zdravstvene zaštite čime bi bili ugroženi ljudski životi.

Nadalje, okrivljenici u pisanim obranama navode i da svi djelatnici imaju pisane suglasnosti kojom pristaju zbog potrebe posla raditi duže od 48 sati tjedno u KBC Osijek.

Pisane obrane okrivljenika u cijelosti su u suglasnosti s priloženom i pročitanim materijalnom dokumentacijom koja se nalazi u spisu, odnosno zapisnicima o obavljenom inspeksijskom nadzoru i nalogom Ministarstva zdravlja od 29. siječnja 2016.

Naime, iz dostavljenog naloga Ministarstva zdravlja razvidno je da je zdravstvenim ustanovama naložena obustava zapošljavanja radnika (zdravstvenih i nezdravstvenih) uključujući i natječaje koji su u tijeku te prijem radnika na specijalističko usavršavanje.

Stoga, imajući u vidu dane obrane okrivljenika, koje su u cijelosti u suglasnosti s naprijed navedenom dokumentacijom, sud je u cijelosti prihvatio iste, smatrajući ih uvjerljivim i logičnim, i u skladu sa relevantnim zakonskim propisima, odnosno u skladu s odredbama Zakona o zdravstvenoj zaštiti.

Naime, s obzirom na jasnu dikciju odredbe čl. 162. st. 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti koja propisuje obvezu neprekidnog pružanja zdravstvene zaštite svim zdravstvenim ustanovama, tj. u kontinuitetu od 24 sata, a uvažavajući pri tome posebno činjenicu da okrivljenici zbog postojanja zabrane zapošljavanja donesene od strane Ministarstva zdravlja, nisu imali mogućnost zapošljavanja novih radnika, pa zbog toga nisu niti bili u mogućnosti

organizirati rad predmetnih radnika na način da poštuju propisanu zakonsku odredbu iz čl. 65. st. 4. Zakona o radu kojom je propisano da prekovremeni rad radnika ne može biti duži od 180 sati godišnje, time po ocjeni ovog suda, navedeni razlozi predstavljaju razloge koji isključuju prekršajnu odgovornost predmetnih radnika, a zbog postojanja krajnje nužde.

Člankom 19. st. 1. Prekršajnog zakona propisano je da nema prekršaja kada je počinitelj ostvario njegova propisana obilježja radi toga da od sebe ili drugoga otkloni istodobnu ili izravnu predstojeću neskrivljenu opasnost koja se na drugi način nije mogla otkloniti, a pri tome učinjeno zlo je manje od onog koje je prijetilo.

Navedeni propust okrivljenika zbog kojeg se terete podnesenim optužnim prijedlogom, tj. činjenicama da je prekovremeni rad predmetnih radnika trajao duže od zakonom dopuštenog na razini godine, odnosno duže od 180 sati godišnje, pored činjenice da su okrivljenici prema naprijed citiranoj zakonskoj odredbi bili dužni neprekidno pružati zdravstvenu zaštitu, tj. od 00,00 do 24,00 sata i pored činjenice da je postojala zabrana primitka novih djelatnika u zdravstvenim ustanovama, po ocjeni ovog suda ukazuju na opravdan zaključak da je u konkretnoj situaciji isključena prekršajna odgovornost okrivljenika zbog postojanja razloga krajnje nužde, slijedom čega je sud okrivljenike na temelju čl. 182. toč. 2. Prekršajnog zakona oslobodio od optužbe.

Kako su okrivljenici oslobođeni od optužbe iz tog razloga na temelju čl. 140. st. 2 Prekršajnog zakona troškovi vođenja prekršajnog postupka padaju na teret proračunskih sredstava suda.

U Osijeku 24. listopada 2018.

ZAPISNIČAR
Marija Bokun

SUDAC
Dragica Mitrović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od 8 (osam) dana, računajući od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi ovom sudu u dva istovjetna primjerka, a o njoj odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske

DOSTAVITI:

1. I. i II. okrivljeniku,
2. Ovlaštenom tužitelju,
3. Arhivi